

blogs.jp.dk

▼ Søvndal sang smukt om betalingsringen

● **Samfund** Men nu synger udenrigsministeren ikke mere. Mest fordi han ikke var en ægte troubadour, som med glødende poesi iagttagt tiden og både fandt og skabte fremtiden.

Kristian Massey Møller – om at betalingsringen er opgivet

▼ Godt øl i grimme flasker

● **Puls** Mikrobryggerierne svigter den stolte danske designtradition, og det er utvivlsomt til ugunst for forretningen.

Christian Andersen – om dansk design

Brug den ene milliard til nogle bedre formål

Torben Bloch Pedersen
Sønderborgvej 3 C, Silkeborg

Ynkelt. Så er det sagt. SF-formand Villy Søvndal nærmest jubler over sit nederlag vedrørende den nu afsluttede sag om en betalingsring i København.

Han forsøger efterfølgende at give udtryk for, at beslutningen om at reducere billetpriserne til kollektive transportmidler med 0,5 mia. kr. og tilføre yderligere 0,5 mia. kr. til investeringer i stedet for er en god løsning.

Det tror jeg nu ikke, at det er 1 mia. kr. er nemlig et temmelig stort beløb, når det skal fremskaffes, men til gengæld et meget lille beløb, når det først er blevet fordelt.

Ifølge Danmarks Statistik bor der 5.580.515 mennesker i Danmark. Såfremt alle skal have en bid

af de billigere billetpriser, svarer det til 25 øre om dagen pr. person.

Mikroskopiske bidrag

Nu er det ikke alle, der benytter de kollektive transportmidler og heller ikke hver dag.

Såfremt man antager, at 25 pct. af Danmarks befolkning benytter de kollektive transportmidler to gange om dagen i 220 arbejdsdage, svarer billetprisreduktionerne til 81 øre pr. tur.

Regeringen har med denne aftale klart tilkendegivet, at den er i stand til at fremskaffe 1 mia. kr. til alternative formål. Mit forslag skal derfor være:

Stop nu alle de tåbelige hovsbeslutninger og brug den ene milliard, som I har fundet, til at forbedre forholdene for vore ældre medborgere eller til et andet fornuftigt formål.

Endnu en sejr til bilisterne

Jesper Lund Stocholm
Nøddehaven 28, Værløse

Kære Helle Thorning. Guderne skal vide, at de seneste 10 år ikke har skortet på situationer, hvor jeg ville have skammet mig, hvis jeg havde været borgerlig vælger.

Men i dag kom så turen til mig. Nu, da betalingsringen omkring København åbenbart er "stendød", skammer jeg mig over at være socialdemokratisk vælger og over at have været medlem, siden jeg var 18.

Jeg skammer mig ikke så meget over håndteringen af sagen i regeringen – om end den ikke har været køn.

Jeg skammer mig heller ikke så meget over det generelt meget rodede billede, som I har skabt af

manglende styring – I skal lige i gang efter 10 år i opposition; det er helt fint.

Uenighed en selvfølge

Ej heller skammer jeg mig principielt over, at I ikke kunne blive enige – regeringen består af tre meget forskellige partier, og I kan ikke blive enige om alt.

Men hvor jeg skammer mig over Socialistisk Folkeparti, De Radikale og Socialdemokraternes knæfald for den enøjede og egoistiske privatbilisme, og som dermed cementerer, at privatbilismen, næsten 40 år efter at Erhard Jakobsen stiftede CD, stadig er en vælgerskare, som man ikke siger imod.

Der skal godt nok ske meget, før jeg stemmer på dig igen, Helle Thorning.

En rigtig dårlig løsning

Mads Ravndrup Thomsen
studerende
Københavnsvej 66 M, st. 73, Roskilde

På tirsdagens pressemøde lovede statsminister Helle Thorning-Schmidt danskerne en rigtig god løsning i forbindelse med løsningsen på trængselsproblemerne i København, men et nærmere blik på regeringens rigtig gode løsning afslører dog, at overdriivelse var den største kraft bag denne.

Således fortsætter regeringen sin hensynsløse heksejagt på privatbilisterne ved at ændre reglerne for, hvad der kaldes uhensigts-

mæssig brug af reglerne for registreringsafgift.

Grundlæggende er der tale om endnu et voldsomt afgiftsangreb på privatbilisterne, der skal betale for regeringens uansvarlige, ufinansierede forslag. Selv om »den rigtig gode løsning« ikke indfrier regeringens valgløfte, må løsningen betegnes som endnu et bevis på, at det eneste middel til indfrielse af regeringens politiske visioner er skatte- og afgiftsstigninger, som den nuværende opposition advarede om under valgkampen.

Det kan i bedste fald betegnes som en rigtig dårlig løsning.

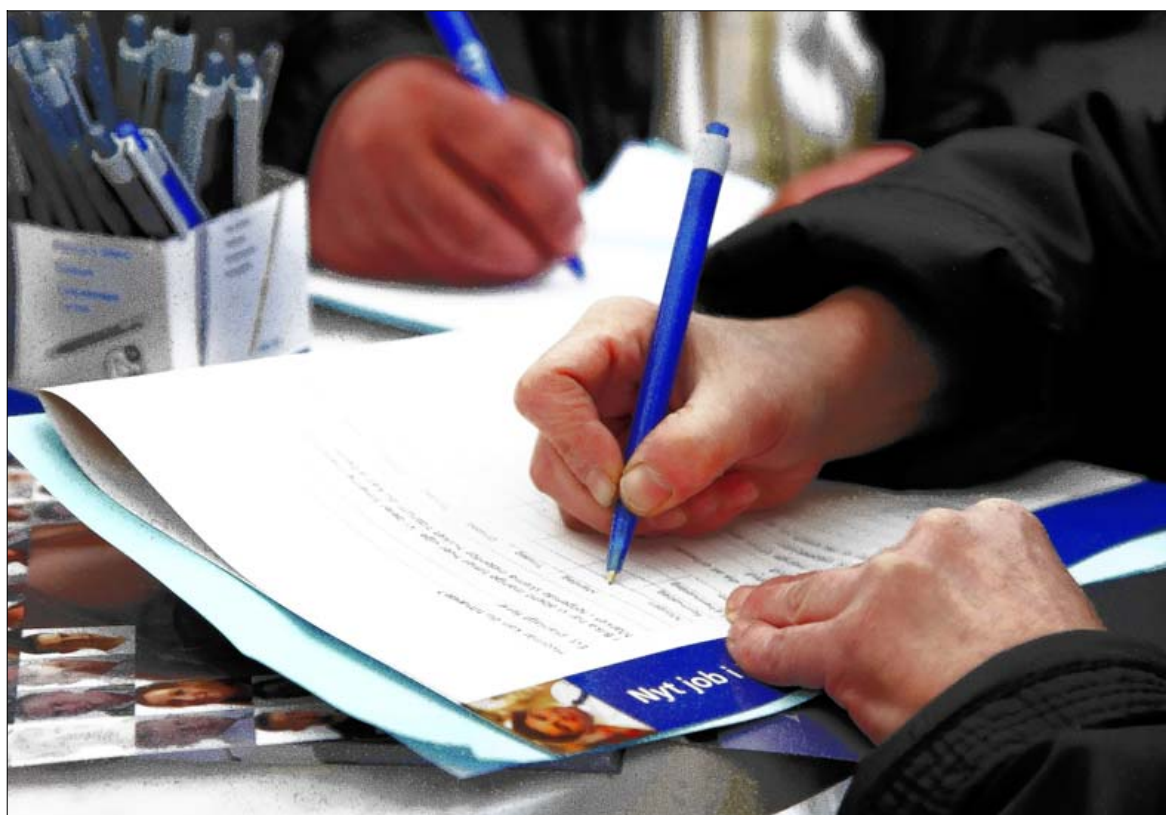
Den langsomme død

Arne Christensen
Drejensvej 92, Kolding

Betalingsringen endte med at ligne

en af Wagners operaer. I dem tager det også ekstremt lang tid at dø.

Og man kan se det komme, længe før det sker.

Lovene er som udgangspunkt sikkert gode nok, men det er tvivlsomt, om jobcentrene anvender de forskellige ordninger i tilstrækkelig grad over for psykisk sårbare. Arkivfoto: Jens Dige/Polfoto

De psykisk sårbare står bagerst i jobkøen

SØREN CARØE

medl. af Rådet for ligestilling af mennesker med psykosociale handicap på arbejdsmarkedet

Vallerødvej 23, Rungsted kyst

Vi hører konstant fra politikere, at alle, der kan, skal yde mere, så vi kan opretholde vores velfærdssamfund. 43 pct. af ledige med et psykosociale handicap ønsker ifølge en undersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter for Velfærd (SFI) faktisk at få et job, men de bliver parkeret bagerst i den kø, der fører til arbejdsmarkedet.

Tallene viser, at erhvervsfrekvensen for mennesker med psykosociale handicap er ca. 31 pct., mens den er godt 47 pct. for personer med fysiske handicap. For arbejdsstyrken som helhed er den ca. 77 pct. Der er således et reelt behov for at gøre en særlig indsats for psykisk sårbare mennesker.

Der er tillige gode samfundsøkonomiske argumenter for at gribe til handling. Psykiske lidelser koster ifølge Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø samfundet 55 mia. kr. årligt. Omkostningerne ved psykisk sygdom må derfor være forbundet med et overvældende produktivitetstab.

Loven om kompensation til handicappede i erhverv og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder allerede flere tiltag, hvis formål er at mindske risiko-

De eksisterende handicapkompen-serende ordninger. I dag retter de sig især mod mennesker med fysiske handicap og kommer alt for sjældent mennesker med lettere psykiske handicap til gode. Hvorfor denne ulighed?

en for, at medarbejdere, som har et fysisk eller psykisk handicap, bliver understødt.

De to love skal også bidrage til, at udsatte grupper, herunder psykisk sårbare, bliver integreret på arbejdsmarkedet.

Porten er lukket

Men i praksis bliver lovene tilsyneladende ikke anvendt, som de er tiltænkt, og derfor er porten til arbejdspladserne lukket for mange mennesker med en psykisk lidelse.

Lovene er som udgangspunkt sikkert gode nok, men det er tvivlsomt, om jobcentrene anvender de forskellige ordninger i tilstrækkelig grad over for psykisk sårbare.

Konsekvenserne er til at tage og føle på for den op imod halve million danskere, der skønnes at måtte leve med en psykisk lidelse. Enten er de ikke velsete på

arbejdspladsen, eller også er de helt udenfor.

Regeringen vil bl.a. gennemføre en reform af førtidspensionen og fleksjobordningen. Det er fint, men det afhænger selvfølgelig af reformen, om den vil gavne de psykisk sårbare. Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen og social- og integrationsminister Karen Hækkerup kan imidlertid gøre noget her og nu ved at sikre en bedre anvendelse af det store potentiale ved de eksisterende handicapkompen-serende ordninger. I dag retter de sig især mod mennesker med fysiske handicap og kommer alt for sjældent mennesker med lettere psykiske handicap til gode. Hvorfor denne ulighed?

Den største udfordring

Der er således nok at tage fat på. Den største udfordring er at indse, at vi ved for lidt om, hvor meget kompensationsordningerne reelt bliver brugt. Vi mangler f.eks. facts om, hvor små eller store beløb kommunerne bruger på de forskellige ordninger. Risikoen er derfor, at de handicapkompen-serende tiltag på arbejdsmarkedet hverken afspejler virkeligheden eller afhjælper manglerne.

Det kan ramme os alle at få en psykisk lidelse, og derfor er der al mulig grund til at sikre, at den kommende beskæftigelsesreform bliver baseret på kendsgerninger om, hvordan livet leves på arbejdspladserne. Ellers får reformen ikke den ønskede effekt, og vi vil fortsat se alt for mange psykisk sårbare mennesker parkeret på offentlig forsørgelse.